

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

30 april 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Interpellatie van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, en tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over armoede in de land- en tuinbouw

Met redenen omklede moties

Interpellatie van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de houding van de Vlaamse regering ten aanzien van de Europese subsidies aan tabakstelers

Met redenen omklede moties

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de administratieve vereenvoudiging

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de omzetting van een Europese Verordening en Richtsnoer inzake visserij

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de subsidies vanwege het Financiële Instrument ter Oriëntatie van de Visserij (FIOV)

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Dinsdag 30 april 2002

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.08 uur.*

Interpellatie van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, en tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over armoede in de land- en tuinbouw

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer De Meyer tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, en tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over armoede in de land- en tuinbouw.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het is al enige tijd geleden dat ik dit interpellatieverzoek heb ingediend, namelijk op 22 maart. Ten gevolge van het paasreces kan deze interpellatie nu pas behandeld worden. Ondertussen zijn er wel nog een aantal artikels verschenen in verschillende kranten en tijdschriften, die de actualiteitswaarde van deze interpellatie onderlijnen.

Ik verwijs bijvoorbeeld naar een artikel in het tijdschrift van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen van een veertiental dagen geleden met als titel 'Het laatste achterhoedegevecht van de boer ?' en als ondertitel 'Rurale armoede'. Ik verwijs ook naar een artikel in het tijdschrift Humo van een veertiental dagen geleden met als titel 'Uitgemolken : arme boeren in Vlaanderen', en met als vrij pessimistische hoofdtitel 'Geloof me, de grote zelfmoordgolf moet nog komen'. Mevrouw de minister, ik wil de zaken niet zo pessimistisch stellen, maar deze artikels geven toch wel een teneur weer

van wat er jammer genoeg op het terrein bij een aantal mensen leeft.

'Er leeft veel verborgen armoede op het platteland. De boer verbijt het eenzaam en beschaamd. Het bedrijf is te klein ; de kapitaalsaflossingen zijn te hoog. Het landbouwbeleid steekt de boeren geen hart onder de riem.' Zo lezen we in een persartikel van 14 maart jongstleden naar aanleiding van de voorstelling door de Koning Boudewijnstichting van haar verhalenbundel 'Als boeren overleven wordt'.

Twee onderzoekers noteerden maandenlang de getuigenissen van Vlaamse landbouwers die nauwelijks de eindjes aan elkaar kunnen knopen. Ze maakten op het terrein kennis met de verwarring en de onzekerheid van de boeren, die de toekomst somber inzien. De auteurs werkten van 1996 tot 2001 voor de dienst 'Individuele bedrijfsbegeleiding voor bedrijven in nood' in het kader van het Europese steunproject doelstelling 5b.

Globaal genomen blijven de inkomens in de landbouwsector permanent achterop. De berekening van het landbouwinkomen, zoals voorzien in de pariteitswet van 1963, voor het jaar 2000, toont aan dat het arbeidsinkomen in land- en tuinbouw 22.848 euro bedraagt. Het brutoloon van de gemiddelde voltijds tewerkgestelde loontrekker bedraagt 32.722 euro. De boer krijgt voor zijn arbeid in 2000 bijgevolg maar 69 percent van wat een loontrekker daarvoor ontvangt. Uit een vroegere studie uit 1999, 'Boeren in de Knel', van de Koning Boudewijnstichting bleek trouwens al dat 1 op de 5 landbouwers in ons land een familiaal inkomen heeft dat lager ligt dan 10.000 euro.

In een andere studie over sociale uitsluiting in plattelandsgebieden, 'De hand aan de ploeg', stelt de stichting dat er nood is aan een samenhangende en vernieuwde visie op het platteland en de plattelandsontwikkeling. Uit de in die studie besproken

De Meyer

projecten komt duidelijk naar voren dat maatwerk op zijn plaats is : specifieke problemen vergen een specifieke benadering en methodiek. Armoede en sociale uitsluiting kunnen niet geïsoleerd aangepakt worden. We hebben te maken met een multi-dimensionale problematiek die met veel terreinen samenhangt. Agrarische armoede is ook vaak verborgen armoede, want boeren stappen niet snel naar het OCMW voor hulp.

We zijn in Vlaanderen toe aan een vernieuwde kijk op het platteland, met meer aandacht voor de kwaliteit en de duurzaamheid van de rurale regio's. Ik pleit ervoor om platteland en plattelandsontwikkeling meer naar voren te schuiven op de politieke agenda. We hebben de minister van Landbouw meerdere malen ondervraagd over het plattelandsbeleid. Twee jaar geleden hebben we ook de minister van Welzijn al ondervraagd over de problematiek van armoede in land- en tuinbouw en op het platteland. De minister van Welzijn stelde toen dat het moeilijk is om met de instrumenten waarover we nu beschikken, die armoede aan te pakken. Er zou een interkabinettenwerkgroep worden opgestart over een geïntegreerd plattelandsontwikkelingsbeleid. Samen met de minister van Landbouw zou een actief plan worden ontwikkeld om de armoede op het platteland effectief te bestrijden.

Mevrouw de minister, wanneer komt er nu een nieuw besluit van de Vlaamse regering betreffende de steun voor de begeleiding van land- en tuinbouwers in moeilijkheden of in reconversie ? Zal dit voldoende inspelen op een snelle en tijdige hulpverlening, zonder een overvloed aan administratieve verplichtingen voor de bedrijven in moeilijkheden ?

Wordt er ook in een sociaal begeleidingsluik voorzien ? Men moet immers niet alleen de bedrijven, maar vooral ook de mensen begeleiden.

Mevrouw de minister, tijdens de bespreking van de begroting 2001 beloofde u een 'kapstoknota' inzake een geïntegreerd plattelandsbeleid voor Vlaanderen, waarbij u een coördinerende taak op u neemt, en waarbij van de andere ministers een belangrijke input wordt verwacht, zowel inhoudelijk als financieel. Welke initiatieven zijn intussen genomen ? Welke effecten kunnen hiervan gemeld worden ?

De minister van Welzijn stelde twee jaar geleden, zoals ik daarnet zei, dat er een interkabinettenwerkgroep zou worden opgestart over een geïnte-

greerd plattelandsontwikkelingsbeleid. Samen met de minister van Landbouw zou een actief plan worden ontwikkeld om de armoede op het platteland effectief te bestrijden. Welke instrumenten werden ontwikkeld om armoede op het platteland aan te pakken ? Welke resultaten zijn er te merken ?

Hoe zal verder een beleid worden ontwikkeld dat meer en specifieke aandacht besteedt aan manieren om armoede in de land- en tuinbouw en op het platteland te voorkomen en te verhelpen ? In dit verband wil ik nog even verwijzen naar mijn vraag om uitleg vorige week in de commissie voor Leefmilieu in verband met de nutriëntenhalte.

Als uw redenering wordt gevolgd over wat er voor een aantal bedrijven maar mogelijk is, en er geen aanpassing van de MAP-wetgeving komt, dan voorspel ik voor honderden bedrijven in Vlaanderen het faillissement. De problemen die er vandaag zijn, zullen immens groot worden.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik sluit me aan bij de interpellatie van de heer De Meyer. Het rapport van de Koning Boudewijnstichting maakt armoede op het platteland zichtbaarder. Dat is een heel belangrijk element, omdat een van de problemen juist de onzichtbaarheid van die armoede is. In het algemeen hebben armen de neiging zich veeleer te verstoppert dan naar buiten te komen. Ook in steden is de vierde wereld meestal weinig zichtbaar.

Een belangrijk element dat uit het ervaringsverslag naar voren komt, is de psychologische grens. Armen op het platteland hebben het blijkbaar veel moeilijker om de weg te vinden, of althans effectief de weg te kiezen, naar instanties als het OCMW om daar hulp te vragen. Dat is niet gemakkelijk op te lossen. Hoe kunnen we mensen die arm zijn, detecteren en begeleiden om uit de armoede te geraken, als ze zelf bang zijn om ermee naar buiten te komen ? De problematiek is dus ook verbonden met het welzijnsbeleid, en er is dus meer nodig dan een geïntegreerd plattelandsbeleid om de armoede op te lossen.

In het plan voor plattelandsontwikkeling is afgesproken dat de provincies gebieden zullen afbakenen en er een uitvoerend plan voor zullen opstellen. Hoever staat het met die afbakening ? Die zou immers een belangrijke steun kunnen betekenen, want het armoedebelaid zal vooral op provinciaal en lokaal vlak moeten worden aangepakt.

Vertriest

Het is een traditie in het land- en tuinbouwbeleid dat er sectoraal wordt begeleid. Het kan belangrijk zijn die begeleiding bedrijfsmatig op te bouwen. Zo zouden economische problemen ook sneller kunnen worden gedetecteerd. Is er al iets in die zin ondernomen ?

Ten slotte, mijnheer De Meyer, is uw vraag heel terecht, maar lijkt het me wat overdreven er opnieuw heel de mestproblematiek bij te betrekken.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Het ligt niet in mijn bedoeling onnodig de nutriëntenhalte of de MAP-wetgeving ter sprake te brengen. Ik zeg alleen dat er in Vlaanderen honderden bedrijven bedreigd worden met een faillissement als letterlijk wordt uitgevoerd wat het kabinet heeft beslist. Vooraleer dit aanleiding geeft tot, niet alleen economische en financiële, maar ook schrijnende menselijke drama's, moeten het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering zich erover bezinnen hoe hier een oplossing voor kan worden gevonden. Dat wil ik op serene wijze ter sprake brengen.

De voorzitter : De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Mathieu Boutsen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik sluit me graag aan bij het betoog van de heer De Meyer met een praktisch voorbeeld. Enige tijd geleden kwam ik in contact met een heel jonge – tweeëndertigjarige – boer. Als zoon, kleinzoon en achterkleinzoon van boeren is hij niet uit noodzaak beginnen boeren. Hij kent zijn stiel, en heeft al heel wat ervaring. Hij pacht een boerderij van 120 hectare, wat niet slecht is. Hij vertelde me dat hij zijn tractor had moeten vervangen. Het was echter een tweedehands tractor geworden, want een nieuwe kon hij niet kopen. Het verschil lag om en bij de 500.000 frank. Als die man dat niet kan kopen, wie kan het dan wel nog ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, het is inderdaad goed dat ook het parlement de problematiek van de armoede in de land- en tuinbouw bespreekt, want het probleem bestaat inderdaad.

Typisch voor de landbouwsector is de heel grote inkomensongelijkheid. Degenen die met moeilijkheden kampen, hebben het daardoor extra lastig. Er is ook een verschil tussen de subsectoren van de

landbouw. Iedereen weet dat vooral rundveehouders met heel grote problemen kampen. Dat is veel minder het geval in de melkveehouderij. Het is nochtans opmerkelijk dat België in de officiële statistieken over het inkomen per landbouwersgezin op de tweede plaats van Europa staat, na Nederland. Ondanks die goeie algemene cijfers is er echter een grote groep mensen uit de land- en tuinbouw die het heel moeilijk heeft en voor wie zeker iets moet worden gedaan.

Mijnheer De Meyer, het is inderdaad de bedoeling om het besluit over steun voor de begeleiding van land – en tuinbouwers in moeilijkheden of in reconversie aan te passen. Het werd op 8 februari 2002 principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering. Spijtig genoeg moeten dergelijke besluiten steeds worden genotificeerd door de Europese Commissie. De officiële onderzoekstermijn loopt tot juli 2002. We hopen natuurlijk eerder op een fiat van Europa. Om tijd te winnen hebben we het ontwerpbesluit tegelijkertijd voor advies aan de Raad van State voorgelegd. Uit ervaring met andere dossiers weet ik dat de Raad van State eerst het antwoord van Europa afwacht. Het is dan ook nog niet mogelijk om een definitieve datum voorop te stellen voor het in werking treden van het besluit. Voor de geïnteresseerden zal ik het stuk dat werd goedgekeurd door de Vlaamse regering, overmaken aan het commissiesecretariaat. Eenmaal het besluit definitief is goedgekeurd, zal een communicatieactie worden opgezet om de maatregel bekend te maken.

– *De heer Roland Van Goethem treedt als voorzitter op.*

De essentie van het nieuwe besluit is dat de maatregel tot begeleiding toegankelijker wordt voor een bredere doelgroep. Daartoe werden de inkomensplafonds aangepast. De maatregel sluit op die manier beter aan bij de problematiek van de armoedebestrijding op het platteland.

Het is de bedoeling van het besluit dat de land- en tuinbouwers die in moeilijkheden verkeren, contact opnemen met een erkend centrum voor de begeleiding van land- en tuinbouwers. De betalingen zullen ook door dat centrum gebeuren, waardoor de landbouwers geen paperassen moeten invullen. Het voordeel van die manier van werken is dat de landbouwers de weg goed kennen. De organisaties die zullen worden erkend, zijn immers erg bekend bij de landbouwers. Het is natuurlijk zo dat alles zo binnen de sector blijft. Ik heb over deze zaak overleg gepleegd met minister Vogels. We merken dat het heel moeilijk is om de landbouwers via de tra-

Dua

ditionele kanalen te bereiken. Een landbouwer zal niet makkelijk naar het OCMW stappen. We denken dat hij wel makkelijker bij een bevriende organisatie zal aankloppen om steun te vragen. De toegangscriteria voor het systeem zijn voldoende duidelijk – en zullen voldoende bekend worden gemaakt – opdat het centrum over de nodige zekerheid beschikt om te oordelen of de land- of tuinbouwer al dan niet voor steun in aanmerking komt.

Het besluit bepaalt dat er een tegemoetkoming wordt gegeven aan erkende centra voor een technische en economische begeleiding van de bedrijven die in moeilijkheden verkeren omwille van omstandigheden, en voor een sociale begeleiding van de bedrijven die niet meer te redden zijn. In het geval dat de conclusie van de doorlichting van het bedrijf aantoont dat de situatie van het bedrijf van die aard is dat een bedrijfsbeëindiging is aangewezen, dan wordt de begeleiding daarop afgestemd en wordt sociale steun geboden aan de bedrijfsleider.

Mijnheer De Meyer, ik kan u verzekeren dat ervoor werd gezorgd om de paperassen tot een minimum te herleiden via het contact tussen het centrum en de bedrijfsleider. Ik wil nog vermelden dat de maatregel voor een warme sanering in de eerste plaats een milieumaatregel is, maar dat ik blij ben dat het voor een stuk ook een sociale maatregel is. We merken immers dat vooral oudere landbouwers, landbouwers met heel kleine bedrijven en uitbollende boeren in het systeem stappen. Precies die mensen vormen de groep van landbouwers die in moeilijkheden kunnen geraken.

Het strategisch project 'geïntegreerd plattellandsbeleid' werd halverwege 2000 opgestart. Het werd opgesplitst in verschillende deelprojecten. Het is de bedoeling om de algemene leefkwaliteit van het platteland te verhogen. Uiteraard is de sociale context daarbij van groot belang. Het project wordt gecoördineerd door de Vlaamse Landmaatschappij. Het wordt begeleid door een projectteam, een stuurgroep en een begeleidingsgroep. Zowel ambtenaren, experts als doelgroepen werken aan het project mee.

De deelprojecten zijn de opmaak van een beleidsnota geïntegreerd plattellandsbeleid, waarbij ik als bevoegd minister van Leefmilieu en Landbouw het voortouw neem, de optimalisering van het bestaande inrichtingsinstrumentarium, de realisatie van een grondbeleid voor het buitengebied die van cruciaal belang is voor de sociale en economische leefbaarheid van het platteland – het ontwerp van de

creet over de oprichting van een grondenbank is trouwens klaar voor het politiek debat -, en de uitwerking van een beleid inzake beheersovereenkomsten op het bedrijfsniveau.

De beleidsnota van professor De Rynck en de heer De Roo vormt het theoretisch uitgangspunt waarin alle krachtlijnen zijn opgenomen voor een duurzame landbouw, de ruimtelijke structuurplanning, het strategisch plan ruimtelijke economie of het SPRE, de initiatieven vanuit de welzijnssector, de financiering landelijke gebieden en de initiatieven die door de bevoegde leden van de Vlaamse regering werden opgestart. Dus alle krachtlijnen die met het plattellandsbeleid te maken hebben en onder de bevoegdheden van verschillende ministers vallen, worden nu gebundeld om op basis van die bundeling een algemene conceptnota op te stellen.

De besprekingen in de projectwerking resulteerden in een eerste ontwerpbeleidsnota die werd vertaald in een krachtlijnnnota voor het geïntegreerd plattellandsbeleid. Die krachtlijnnnota is klaar en zal in de maand mei van 2002 naar de verschillende betrokken commissies worden gestuurd. Het uitgangspunt is dat het plattellandsbeleid als het ware maatwerk is en dat er dus moeilijk horizontale axioma's op te projecteren zijn. Dit beleidsmatig maatwerk wordt het G3-plattellandsbeleid genoemd. Het moet gebiedsgericht, geïntegreerd en gedifferentieerd zijn. Dat is ons uitgangspunt.

Parallel met dit alles zijn we natuurlijk ook bezig met het kerntakendebat tussen de gemeenten, de provincies en het Vlaams Gewest. Het hele plattellandsbeleid zit in dat debat verweven. De provinciale plattellandsontwikkelingsplannen vormen een onderdeel van het debat. De provincies zijn nu bezig met het indienen van projecten. Daarover moet later zeker een debat worden gevoerd.

De armoede op het platteland krijgt volgens minister Vogels de nodige aandacht in het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding dat een gecoördineerd overzicht biedt van de concrete maatregelen die de afgelopen twee jaar in de context van de armoedebestrijding werden genomen en van de maatregelen die nog zullen worden genomen. Gecoördineerd overleg in verschillende interkabinettenwerkgroepen is geresulteerd in een aantal actieplannen. Het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding werd op 29 maart 2002 door de Vlaamse regering goedgekeurd. In de toekomst zullen de bestaande maatregelen verder worden uitgebouwd, zodat via concrete projecten de armoede op het platteland en meer specifiek in de land- en tuin-

Dua

bouw daadwerkelijk kan worden opgespoord en opgelost.

Mijnheer De Meyer, u hebt zojuist de mestproblematiek ter sprake gebracht. Zoals u weet, is de discussie over de aanpassing van het mestdecreet gestart. Die discussie is niet gemakkelijk, want de problematiek kan zo ruim worden gemaakt dat we er zeker twee jaar over kunnen praten, wat niet de bedoeling is. In verband met de nutriëntenhalte ben ik me zeer goed bewust van het feit dat we een probleem hebben omdat de decreetgever de krijtlijnen waarbinnen ik moet werken, sterk heeft verstrakt door specificaties. We zoeken nu naar een oplossing. Het kan immers niet de bedoeling zijn dat we via het mestbeleid de verantwoordelijkheid gaan dragen voor een aantal sociale ongelukken die voortvloeien uit het strakke keurslijf waarin de decreetgever ons dwingt. Dat zal ongetwijfeld nog wel ter sprake komen naar aanleiding van andere vragen.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. Toch blijf ik met een aantal vragen en zorgen zitten. Het is duidelijk dat het ontwerpbesluit er bijzonder laat is gekomen. Dat blijkt uit het feit dat het nog moet worden goedgekeurd. Ook het feit dat er nog op een aantal adviezen wordt gewacht, bevestigt dit. Sinds 31 december 2001 is het vorige besluit niet langer van kracht. Zijn er nu middelen uit bepaalde fondsen voorhanden om deze problematiek aan te pakken ?

Mevrouw de minister, u zegt dat de administratieve verplichtingen niet nodeloos zwaar zullen zijn. Dat zullen we natuurlijk moeten beoordelen op het ogenblik dat we kennis van het besluit krijgen. De administratieve rompslomp moet zeker verkleinen of verdwijnen om de mensen te helpen. Daar wil ik nog eens aan herinneren.

Mevrouw de minister, u verwijst naar minister Vogels die een sociale component zou toevoegen. Als ik goed ben geïnformeerd, is er nog niets of nog maar heel weinig gedaan aan die sociale component. Aan de economisch-financiële component is al wel veel werk besteed, maar de begeleiding van de mensen zelf staat nog lang niet op punt. Maatschappelijke werkers op het terrein zeggen mij dat ze in de kou blijven staan en dat er binnen het actieplan jammer genoeg zeer weinig aandacht is

voor het platteland en voor de land- en tuinbouw in het bijzonder.

Mevrouw de minister, u weet dat wij met onze fractie vragende partij zijn om de middelen die u ter beschikking worden gesteld, sterk te verhogen. Het extra miljard voor warme sanering is volgens ons onvoldoende, zeker in vergelijking met Nederland. We hebben die discussie al gehad.

Over de conceptnota 'Visie Plattelandsbeleid' hebben we het al meermaals gehad. Ondertussen bestuurt deze regering Vlaanderen al meer dan twee jaar, of doet ze alleszins alsof. We zijn nog steeds vragende partij om deze nota hier te bespreken. We vragen eveneens dat er een coördinerend minister voor het plattelandsbeleid zou komen. In het verleden hebben we altijd gezegd dat u, gezien uw bevoegdheden, daarvoor de meest geschikte minister bent. Als dat voor de coalitiepartners onmogelijk is, dan zal een andere minister de bevoegdheid over het plattelandsbeleid moeten krijgen. Hij moet dan meer horizontale bevoegdheden en meer middelen krijgen.

In verband met de nutriëntenhalten wil ik ook nog iets zeggen. Als ik goed ben geïnformeerd, is er vanmorgen een vergadering van de Mestbank geweest. Tijdens die vergadering is er gesproken over de aanpassing van de MAP-wetgeving, maar ik weet niet of er al voorstellen op tafel liggen in verband met de nutriëntenhalten. Mocht dat wel het geval zijn, zouden we er graag informatie over krijgen. Ik ben bereid om u te helpen en te ondersteunen. Uiteraard hebben we er geen bezwaar tegen dat de teksten ons ter beschikking worden gesteld.

De voorzitter : De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Mathieu Boutsen : Mevrouw de minister, op basis van wat ik heb gehoord, concludeer ik dat de boeren niet meer kunnen investeren en dat ze het bestaande materieel niet meer kunnen vervangen. Dat verdient toch meer aandacht, want die boeren zullen daardoor failliet gaan.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer De Meyer, zoals u weet is het besluit van mijn voorganger waarmee ik moest beginnen, absoluut geen succes geweest. De kredieten bleven staan omdat de inkomensgrens zo laag was dat niemand er een beroep op kon doen. Vooraleer een boer een beroep kon doen op die kredieten, was hij bij manier van spreken al failliet. We hebben het besluit aangepast door de inkomensgrens te verhogen. Nu hebben we het besluit

Dua

helemaal veranderd, zodat ook reconversie er een plaats in heeft gekregen. Er is gezorgd voor een betere toegankelijkheid en een eenvoudiger administratief verloop. Ik zit wel vast aan die adviesprocedure, maar we zullen al het mogelijke doen om alles zo snel mogelijk te laten goedkeuren. De kredieten zijn al voorhanden.

Ik vind het altijd grappig als de CD&V zegt dat de warme sanering ondermaats is. Ik herinner mij nog zeer goed de heroïsche discussies die ik tijdens de vorige legislatuur had met mijn voorganger die absoluut tegen een warme sanering was en daar geen euro aan wilde spenderen. Ik vind het goed dat de geesten evolueren.

De heer Jos De Meyer : In november 1999 heb ik daar reeds voor gepleit.

Minister Vera Dua : Ik ben zeer verheugd dat de regering mijn voorstel heeft gevolgd om 4 miljard frank ter beschikking te stellen voor die warme sanering. De bevoegdheid inzake het platteland is inderdaad niet officieel toegekend aan een minister. Het charmeert me dat u deze bevoegdheid aan mij wilt toekennen.

Ik wil wel nog even ingaan op het aspect van de investeringen. Ik zal me natuurlijk niet uitspreken over het individuele geval. Naar aanleiding van een aantal vragen over het VLIF hebben we echter toch wel duidelijk kunnen aantonen dat het investeringsritme in de landbouw niet echt gedaald is.

Ik kan hier tientallen verhalen vertellen van mensen die een tweedehandstractor kopen in plaats van een nieuwe. Ik kan ook verhalen vertellen van mensen die enorm zware investeringen doen, soms zelfs te veel. We kunnen ons daarbij dan vaak afvragen of die mensen die investeringen wel aankunnen. Dat zijn individuele dossiers die natuurlijk geen beeld geven van de globale situatie.

Dat beeld hebben we wel als we kijken naar het investeringsritme op basis van de VLIF-reglementering. We stellen dan vast dat de globale omvang van de dossiers niet gedaald is. Wel is er een verschuiving. Ook zien we sowieso dat in een bepaald aantal sectoren de investeringen stil vallen. Er zijn bijvoorbeeld minder nieuwe stallen, omdat er een stop is op de vergunningen. Wel zijn er veel investeringen in de aanpassing van stallen voor dierenwelzijn, voor ammoniakreductie, enzovoort.

Er is dus een verschuiving, maar globaal kan zeker niet worden gesteld dat er minder investeringen worden gedaan binnen de landbouw. Dit neemt echter niet weg dat er in bepaalde sectoren structurele moeilijkheden zijn, en dus ook sociale problemen. Dat is evident.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer De Meyer en door mevrouw Vertriest werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de houding van de Vlaamse regering ten aanzien van de Europese subsidies aan tabakstellers

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Roegiers tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de houding van de Vlaamse regering ten aanzien van de Europese subsidies aan tabakstellers.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers : Mevrouw de minister, ik heb even getwijfeld of ik de thematiek die ik hier wil aankaarten via een vraag om uitleg zou aankondigen dan wel via een interpellatie. Dit laatste mag immers geen lichtvaardig instrument zijn. Ik heb uiteindelijk besloten om dit toch via een interpellatie te doen, omdat ik de thematiek zwaar genoeg vind en de houding die u terzake hebt aangenomen van die aard vind dat een interpellatie op haar plaats is.

Mevrouw de minister, collega's, stel u voor dat de journaals vanavond zouden beginnen met als hoofdpunt dat de voorbije 24 uur alweer 1.440 mensen in de Europese Unie zijn overleden ten gevolge van tabaksgebruik. Stel u voor dat dit ook morgen de opener van het nieuws zou zijn, en ook de dagen erna. Ik weet niet hoe de Vlamingen

Roegiers

daarop zouden reageren, maar het is wel de realiteit.

In de Europese Unie is er 1 dode per minuut ten gevolge van het roken. Het Europees Parlement heeft al langer begrepen dat er iets moet gebeuren, en het heeft dan ook een aantal acties ondernomen om dit onaantvaardbaar hoge aantal slachtoffers naar beneden te brengen. Zo is er gezorgd voor een wettelijk verbod in heel Europa op reclame voor rookwaren en de sponsoring van tabaksproducten. Daarnaast heeft het Europees Parlement ook aangedrongen op de grotere gelijkstelling van tabaksaccijnzen en lag het ook aan de basis van het actieprogramma 'Europa tegen kanker'.

Mevrouw de minister, collega's, Europese tabak wordt gesubsidieerd omdat die niet kan concurreren op de wereldmarkt. Tabak wordt in de Europese Unie vooral verbouwd door kleine boeren. Het aantal bedrijven wordt geschat op 135.000 en er zijn zowat 200.000 werknemers in de sector actief. Daarbovenop komen nog 400.000 seizoenswerkers en 30.000 mensen in de verwerkingsindustrie. Het is dan toch wel belangrijk om ernstig na te denken over waar we mee bezig zijn.

Voorstanders van de hoge tabakssubsidies – de tabakslobby – stellen dat de betrokken boeren weinig mogelijkheden hebben om andere producten te verbouwen, omdat ze vaak slechte landbouwgrond hebben in afgelegen streken. Ze stellen dat de steun voor de tabaksteelt ervoor zorgt dat de bevolking in eigen streek blijft wonen, dat die steun zorgt voor het behoud van het economisch leven op het platteland en dat die steun tegelijkertijd ook zorgt voor een industriële activiteit die verwoestijning en ontvolking van een aantal regio's voorkomt. Deze groep stelt ook dat een omschakeling ongeveer 200.000 banen zou doen sneuvelen, hoge sociale kosten met zich mee zou brengen en geen enkel effect zou hebben op het tabaksverbruik. Ik breng die argumenten hier aan omdat ik vind dat het belangrijk is dat ze ook in de discussie worden ingebracht.

De begroting van de Europese Unie wordt vastgesteld door de Raad van Ministers en het Europees Parlement. Het probleem is echter dat landbouwuitgaven tot de verplichte uitgaven worden gerekend en het Europees Parlement daarover alleen een advies kan verstrekken. Doordat ze onder de verplichte uitgaven vallen, wordt over de tabakssubsidies finaal beslist door de Commissie en de raad van landbouwministers.

Inzake tabak zijn er twee begrotingslijnen van belang. Ten eerste zijn er de premies voor tabak ten bedrage van 964,27 miljoen euro. Bij zo'n bedrag mogen we dus wel afronden op nagenoeg 1 miljard euro. Ten tweede is er een fonds voor onderzoek en informatie, dat het moet stellen met welgeteld 14,9 miljoen euro.

Het Europees Parlement stelde voor de premies voor tabak in 5 stappen af te bouwen over de periode 2002-2006 : 100 percent premie in 2001, 80 percent in 2002, 60 percent in 2003, 40 percent in 2004, 20 percent in 2005 en 0 percent in 2006. Wat betreft het fonds voor onderzoek en informatie, stelt het parlement vast dat deze begrotingslijn niet ten volle werd benut door een gebrek aan passende voorstellen op het gebied van gezondheidsaspecten en consumenteninformatie. Bovendien werd het onderzoek naar minder gevaarlijke tabaksvariëteiten veronachtzaamd.

Mevrouw de minister, de Commissie stelde eind 2001 voor de tabakspremies voor de periode 2002-2004 te verlengen. De gesubsidieerde hoeveelheden tabak worden wel aangepast en sterk verlaagd – min 10 percent – voor de tabaksoorten die niet goed in de markt liggen en soms zelfs 'onrookbaar' zijn. Voor de andere soorten wordt het niveau van de steun behouden.

De inhouding op de steun, nu 2 percent, die bestemd is voor het fonds voor onderzoek en informatie, wordt verhoogd naar 3 percent in 2003 en 5 percent in 2004. Concreet betekent dit dat er dit jaar ongeveer 15 miljoen euro naar het fonds gaat, volgend jaar ruim 20 miljoen euro en in 2004 40 miljoen euro. De Commissie stelt dat met deze maatregelen 'de aanzet wordt gegeven tot de geleidelijke afschaffing van de subsidies, met gelijktijdige invoering van maatregelen om alternatieve inkomstenbronnen en economische activiteiten voor tabakstelers en hun werknemers te creëren'.

De Europese ministers van Landbouw hebben dit commissievoorstel in afgezwakte vorm aanvaard. Zo werd bijvoorbeeld de regeling die voorziet in meer steun voor onderzoek naar substitutieteelten, fel verminderd. Ook België, door u vertegenwoordigd op de raad, stemde voor de voortzetting van de controversiële tabakssubsidies. Volgens uw landbouwadviseur, bij verklaringen achteraf, was het evenwel 'de laatste keer dat we dit voorstel steunen'.

De Europese Unie blijft om economische en sociale redenen schizofreen omgaan met tabak. De Commissie had voorgesteld om de subsidies geleidelijk af te bouwen.

Roegiers

delijk af te schaffen aangezien ze niet te verzoenen zijn met de antirookcampagnes die de EU ook steunt, maar de lidstaten willen de subsidies voor tabakstelers blijkbaar behouden. Vooral de zuiderse landen drongen daarop aan. Met name de regeringen van de zuidelijke lidstaten Griekenland, Italië en Spanje weigeren enig onderzoek gericht op reconversie. Op die wijze stonden de Scandinavische lidstaten alleen in hun verzet en werden ze zelfs niet eens gesteund door onze vertegenwoordigers.

Mevrouw de minister, nochtans was op de Europese top van Göteborg door de staats- en regeringsleiders – onder Zweedse druk – beslist om in het kader van de duurzame ontwikkeling de subsidies naar beneden te helpen. De Commissie liet verstaan dat ze ten aanzien van alle tabaksregio's een zeer gediversifieerd beleid wil ontwikkelen. De omschakelingsmogelijkheden voor de streek rond Wervik vragen immers een andere aanpak dan die voor de streek van Venetië of die voor het uiterste zuiden van Griekenland. Tegelijkertijd verwacht de Commissie dat de regionale overheden, waaronder ook het Vlaams Gewest, voorstellen zullen doen voor de financiering van studies over een omschakeling van de tabaksteelt.

Zoals uit dit alles blijkt, dringen zich een aantal vragen op over het toekomstig beleid van de Vlaamse regering, en haar houding ten aanzien van de gesubsidieerde tabaksteelt. Waarom hebt u deze nieuwe subsidie mee goedgekeurd? Was het niet veel logischer geweest de Scandinavische landen bij te treden in hun afkeuring van het akkoord om de simpele reden dat het niet ver genoeg gaat? Waarom was onthouding, een tussenoplossing waar de Britten voor kozen, geen optie?

Een Belgische tegenstem had een belangrijk signaal kunnen zijn. Dit is dus een gemiste kans. Hoe kwam de Belgische ja-stem tot stand? Was ze het resultaat van voorafgaand overleg tussen de Waalse en Vlaamse gewestregeringen? Klopt het gerucht dat het Waals Gewest op een ja-stem aandrong? Zo ja, had u er door een Vlaamse neenstem niet ten minste voor kunnen zorgen dat België zich onthield?

Het budget van bijna 1 miljard euro is buiten alle proportie. Hoe verantwoordt u de keuze van de regering om dit akkoord te steunen? Uw landbouwadviseur stelde dat het de allerlaatste keer was dat België de subsidie mee goedkeurde. Waarom nu dan toch nog mee huilen met de tabakswolven?

Hoe kunt u garanderen dat we de tabakssubsidies in het vervolg inderdaad niet meer steunen? Welke garanties kunt u geven om te bewijzen dat het niet gaat om loze beloften en dat dit uitstel niet gelijk staat met afstel?

Welke maatregelen zult u ondernemen voor het opzetten van studies naar mogelijke substitutieteelten in het Wervikse? Hebt u al contact opgenomen met de Europese Commissie om na te gaan welke middelen de Commissie bereid is te investeren in een onderzoek naar mogelijke substitutieteelten? Ging u na welke procedure moet worden gevolgd om voor zo'n Europese steunregeling in aanmerking te komen? Zo ja, wat zijn dan de resultaten van uw demarche? Zo niet, kunt u zich er dan toe engageren deze stappen alsnog te ondernemen voor het parlementair zomerreces?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, de bespreking van het voorstel begin maart in de Europese Landbouwrapad ging niet echt over de hervorming van de sector van de ruwe tabak. Het ging over de uitvoering van basisverordening 2075/92, die bepaalt dat de garantiedrempels voor elke soortengroep en per lidstaat telkens voor drie oogsten moeten worden vastgesteld – dat is dus om de drie jaar – rekening houdend met de marktsituatie en de sociaal-economische en agronomische omstandigheden in de betrokken productiegebieden. Verder moeten voor die periode telkens de premiebedragen worden vastgelegd, rekening houdend met de afzetmogelijkheden, enzovoort.

U hebt de tegenstellingen in Europa heel duidelijk geschetst. Ze kwamen ook tijdens dit debat sterk tot uiting. De Raad bereikte uiteindelijk een compromis dat deels in de lijn ligt van het standpunt van het Europees Parlement. Er werd afgesproken dat de hervorming van de sector van de ruwe tabak diepgaand zal worden besproken op grond van een voorstel dat de Commissie in de eerste helft van 2003 zal indienen. Dat voorstel zal in de lijn liggen van de mededeling van de Commissie inzake duurzame ontwikkeling van 16 mei 2001.

Het is uitdrukkelijk het engagement van commissaris Fischer dat in het voorstel eveneens rekening zal worden gehouden met de conclusies van twee rapporten. Het eerste is het verslag over de werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector van de ruwe tabak dat de Commissie in 2002 bij het Europees Parlement en bij de Raad zal indienen. De bedragen die aan de tabakssector worden gegeven, zelfs ongeacht de gezondheids-

Dua

overwegingen, doen inderdaad de vraag rijzen waar Europa mee bezig is. Er is dan ook een consensus dat dit moet worden aangepakt.

Het tweede rapport is het verslag over de gemeenschappelijke marktordening in de sector, dat naar aanleiding van de systematische evaluatie van de landbouwmaatregelen wordt opgesteld en tegen eind 2002 wordt verwacht.

De Belgische telers hebben intussen duidelijk het signaal gekregen dat de steun aan de sector op termijn zal afnemen en dat er werk moet worden gemaakt van een omschakeling naar andere sectoren of economische activiteiten. Mijn administratie heeft de opdracht gekregen voorstellen te formuleren voor reconversie en begeleiding. We moeten immers ook iets doen voor de mensen die nu in de tabaksteelt actief zijn.

Op het moment dat ik woordvoerder was voor België, was ik gedurende zes tot acht weken bevoegd voor deze materie. In de Europese besluitvormingsprocedure moet dit een hele reeks van vergaderingen doorlopen. Het Belgisch standpunt wordt bepaald in de voorafgaande besprekingen, zodat het niet zo gemakkelijk was nog tot een ander standpunt te komen. We hebben gediscussieerd over de aanpak van deze situatie. Vanaf 1 januari 2002 zaten we in een totaal nieuwe situatie. De voorbereidingen waren al aan de gang. Daardoor is er niet echt een discussie geweest tussen het Waals en het Vlaams Gewest. We hebben besloten dit standpunt aan te houden, omdat het dossier al zo lang liep, met dien verstande dat we bij een volgende bespreking een ander uitgangspunt zullen kiezen.

Het is naar mijn persoonlijke overtuiging inderdaad niet correct enerzijds antitabakscampagnes te lanceren en anderzijds steun te geven aan de tabaksproductie. Dat is een onevenwichtige handelwijze. Een belangrijk argument voor België was evenwel dat het compromisvoorstel voorzag in een vermindering van het budget met 31,4 miljoen euro ten opzichte van de vroegere uitgaven. Er is dus een gematigde evolutie naar afbouw, en het is de bedoeling in de toekomst in die zin verder te gaan.

Over de toekomst is mijn standpunt als Vlaams minister dat deze verlenging de laatste is. Dat betekent evenwel nog niet dat dit ook het Belgisch standpunt wordt. We zullen het rapport en de voorstellen van de Commissie afwachten en beoordelen. De voorstellen inzake reconversie van de sec-

tor zullen daarbij van essentieel belang zijn. We kunnen het wel afschaffen, maar dan moeten we ook een oplossing hebben voor wie in de sector actief is. Ik heb mijn administratie gevraagd daarvoor proactief maatregelen voor te bereiden, zodat we de mensen uit het Wervikse een eigen oplossing kunnen bieden.

- De heer Andre-Emiel Bogaert, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.

De voorzitter : Er is me gezegd dat de quota die wij opgeven, kunnen worden overgenomen door andere lidstaten. Klopt dat ? We moeten de gezondheidsaspecten en de economische aspecten ook op macroniveau bekijken.

Minister Vera Dua : De gangbare filosofie omtrent de nationale quota is inderdaad dat quota die gedurende een paar jaar niet worden gebruikt, verloren zijn en in de grote pot komen voor verdeling. Er zal echter beweging moeten komen in het tabaksdossier. Nu al hebben sommige tabakssoorten een heel sterke steun nodig omdat ze bijzonder weinig marktwaarde hebben.

De heer Jan Roegiers : Het gaat om 70 percent subsidie.

Minister Vera Dua : Ik was zelf verbaasd over de hoge niveaus van subsidie aan de tabakssector. Het quotum is nu wat afgebouwd. België kan die beslissing echter niet alleen nemen. We zijn geen eilandje in Europa.

Als er al beslissingen worden genomen, dan zal dat in de Europese Raad gebeuren. Elk land zal zich in het algemeen beleid moeten inpassen. In de Commissie is de vraag naar de afbouw van de steun aan de sector heel groot. Een afbouw van de steun houdt natuurlijk een afbouw van de sector in. Vooral de zuidelijke landen hebben tegengewerkt. Natuurlijk hebben de Scandinavische landen het erg makkelijk om een principieel standpunt in te nemen, want daar zijn geen tabakstelers.

De voorzitter : De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers : Mevrouw de minister, bedankt voor het antwoord. Tussen de lijnen door leid ik af dat u het met me eens bent dat er sprake is van een gemiste kans. Ik aanvaard uw antwoord, maar vind het niet al te sterk. U stelt dat u pas sinds 1 januari met de problematiek werd geconfronteerd. Ik kan me niet voorstellen dat er op het niveau van de Permanente Vertegenwoordiging of van de administratie Europees Beleid of van de

Roegiers

Europese Cel in onze administratie niet aan werd gewerkt. Ik kan dan ook moeilijk geloven dat u op 1 januari voor een bijna voldongen feit werd geplaatst en niet anders kon dan 'ja' stemmen. Ik vind uw uitleg terzake onvoldoende.

U vertelde dat u onmiddellijk na de Raad de opdracht hebt gegeven tot onderzoek naar reconversie voor de omgeving van Wervik. Ik had graag vernomen welke timing u daarbij vooropstelt. Ik kreeg ook graag verduidelijking over uw bewering dat het deze keer over de laatste verlenging zou moeten gaan. Ik zou graag een duidelijker belofte krijgen, want u spreekt in de zeer voorwaardelijke wijs.

– *De heer Roland Van Goethem treedt als voorzitter op.*

Minister Vera Dua : Ik kan niet duidelijker zijn. Ik schets u de situatie. Op het vlak van de Europese landbouw moeten we werken met drie gewesten. Die drie moeten een consensus vinden die federaal minister Neyts, of één van de gewestministers, moet verwoorden in de Raad. Als de gewesten geen gemeenschappelijk standpunt bereiken, dan is er helemaal geen standpunt. Ik zal de stelling verdedigen dat dit de laatste verlenging moet zijn, op voorwaarde dat er een alternatief is. We zullen daar werk van maken. We kunnen de telers niet zomaar zeggen dat ze niets meer krijgen. Onder die voorwaarden zal ik de stelling verdedigen, maar sowieso moet de subsidiëring van de tabakssector eens goed worden bekeken.

De heer Jan Roegiers : Mevrouw de minister, ik blijf nieuwsgierig naar uw timing, want die is heel belangrijk.

Minister Vera Dua : De verlenging geldt voor drie jaar. In 2002 zullen er twee rapporten komen van de Commissie. In het licht van de uitbreiding van de EU en van de herziening van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, dringt de Europese Commissie heel sterk aan op de afbouw van sterk ondersteunde sectoren, meestal omwille van financiële redenen. Ik ben er dan ook van overtuigd dat er in de tabakssector heel grondige wijzigingen zullen komen. Al gaat het maar over een beperkt aantal mensen, toch moeten we ervoor zorgen dat we ze een alternatief kunnen bieden.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Mijnheer de voorzitter, ik hoor de minister verklaren een tegenstander van de subsidies te zijn. Nochtans is ze een groot voorstander van het roken.

Mevrouw de minister, ik vraag me af wat het effect van het afschaffen van de subsidies zou zijn op het roken in Europa en Vlaanderen. Volgens mij is er geen effect. Het gaat in feite over een reconversie. Een reconversie kost een pak meer geld dan er nu beschikbaar is. Zolang er geen degelijke reconversie is, blijft het probleem bestaan.

Ik begrijp dat de heer Roegiers tegen tabak is, maar ik zou wel eens willen weten hoe hij tegenover andere drugs staat.

De heer Jan Roegiers : Mijnheer Van Looy, mijn houding tegenover andere drugs doet echt niet terzake. Ik zal dan ook niet in de val trappen.

Minister Vera Dua : Mijnheer Van Looy, ik heb zeker niet gezegd dat de tabakstelers in de kou moeten worden gezet. Ik stel enkel vast dat het over een ongelofelijk sterk gesubsidieerde sector gaat. In België is er maar een beperkt aantal tabakskwekers. Wat wij hier zouden doen, kan geen effect hebben op het rookgedrag van de mensen. Zelfs als in heel Europa iets aan de steun wordt gedaan, zullen er nog mensen blijven roken. Er moeten in elk geval ook campagnes worden gevoerd die wijzen op de negatieve effecten van het roken. Het is echter niet consequent dat de Europese instanties zowel subsidies verstrekken om tabak te produceren als om het roken tegen te gaan.

De heer Jan Roegiers : We kunnen enkel hopen dat de middelen die voortvloeien uit het afschaffen van de subsidies voor de tabaksteelt zullen worden ingezet voor meer heilzame zaken.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Roegiers en mevrouw Vertriest en door de heer Van Looy werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de administratieve vereenvoudiging

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Matthijs tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de administratieve vereenvoudiging.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik ben ervan overtuigd dat er een administratieve vereenvoudiging nodig is op alle niveaus : federaal, gewestelijk en gemeentelijk. Ik heb de minister-president reeds onderzocht over dit thema. Ik vind dit het geschikte moment om ook aan de minister van Landbouw te vragen hoe het zit met de vereenvoudiging.

In de beleidsbrief Landbouw 2000-2001 werd immers beloofd dat er tegen het einde van vorig jaar concrete vooruitgang zou zijn geboekt op het vlak van de administratieve vereenvoudiging. Het beloofde uniek loket zou bij de VLM worden geïnstalleerd. Tijdens een van de vele rondetafelconferenties die ons land rijk is, heeft ook de minister-president aangekondigd dat de administratieve vereenvoudiging tegen 1 december 2001 – een klein half jaar geleden dus – een feit moest zijn. Ook minister Gabriëls heeft indertijd gelijkaardige verklaringen afgelegd.

Mevrouw de minister, bij de bespreking van de beleidsbrief 2001-2002 in december, stelde u dat er tegen eind vorig jaar een aantal vereenvoudigingen konden worden doorgevoerd, omdat er dan sprake zou zijn van een grotere duidelijkheid en een betere stroomlijning ten gevolge van de regionalisering van de landbouw via de Lambermontakkoorden.

Hoever staat u met de administratieve vereenvoudiging voor de landbouwsector ? Welke concrete initiatieven zijn er reeds genomen ? Welke initiatieven staan op stapel ? Is er een tijdschema beschikbaar ?

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het punt dat de heer Matthijs naar voren schuift is van groot belang. De vragen zijn dan ook terecht. Ik wil u er even aan herinneren dat ik zes maanden geleden een gelijkaardige schriftelijke vraag heb gesteld. Uiteraard wil ik u ook helpen herinneren aan uw antwoord, want het

is van belang dat in dit dossier vooruitgang wordt geboekt en dat we nu een ander antwoord krijgen dan zes maanden geleden.

– *De heer André-Emiel Bogaert, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Op de vijf vraagjes die ik u toen stelde, hebt u me een heel uitvoerig antwoord gegeven van zes bladzijden lang. Daarin situeerde u het project, u gaf een stand van zaken en u maakte een onderscheid tussen het administratief-communicatief gedeelte, de inventarisatie van het wettelijk kader, de workshops met de landbouwers, de implementatiefase, het informaticagedeelte en de voorgestelde oplossing via de landbouwkruispuntdatabank. U verwees ook naar de kostprijs van de uitgevoerde studies : ruim 6 miljoen frank. U hebt ook de verdere fasering van de administratieve vereenvoudiging aangekondigd. Fase 1 zou bestaan uit een geïntegreerd Vlaams formulier, uit de nodige besluiten en decreetswijzigingen en uit het op elkaar afstemmen van de Europese, federale en Vlaamse definities en terminologieën.

In de tweede fase zou aan de actualisatie van het geïntegreerd Vlaams basisformulier worden gewerkt, evenals aan de integratie van de federale landbouwformulieren. In de derde fase zou werk worden gemaakt van de integratie van de Sanitelgegevens in het geïntegreerd basisformulier.

Mevrouw de minister, u hebt toen ook gewezen op de participatie van de landbouworganisaties en op de gevolgen van de administratieve vereenvoudiging voor de administraties. U hebt toen zeer uitvoerig geantwoord, maar ik zou graag de stand van zaken van zes maanden later krijgen. Zo kunnen we nagaan of er enige vooruitgang is geboekt.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn diensten hebben reeds verschillende initiatieven genomen in de context van de administratieve vereenvoudiging. Ik zet even de belangrijkste resultaten van 2001 op een rijtje.

We hebben gezorgd voor een geïntegreerd Vlaams aangifteformulier. We hebben dat gecreëerd door de formulieren van de VMM voor de aangifte van de heffing op waterverontreiniging en van de heffing op de winning van grondwater en de formulieren van de VLM voor de aangifte van mestgebruik en mestproductie samen te voegen. Deze beperkte vereenvoudiging heeft een gevolg voor ongeveer 12.000 landbouwers. Het geïntegreerd

Dua

Vlaams formulier is opgesteld door een communicatiebureau, waarbij werd uitgegaan van vier principes : de begrippen en de terminologieën moeten volledig op elkaar worden afgestemd ; de lay-out moet volledig gelijkaardig zijn ; er moet een maximale vereenvoudiging komen waarbij het opvragen van overbodige gegevens wordt geschrapt ; en er moet een juiste woordkeuze worden gebruikt. Er zullen dus enerzijds minder gegevens worden opgevraagd door de samenvoeging van de formulieren. Anderzijds zullen een aantal gegevens niet langer moeten worden opgevraagd.

Bij het opstellen van de nieuwe regelgeving inzake milieuvriendelijke landbouwproductiemethodes, in de context van het besluit van de Vlaamse regering van 18 mei 2001, werd de procedure voor de aanvraag voor het sluiten van de overeenkomst vereenvoudigd. Ook het aantal formulieren is gereduceerd en een aantal overbodige inlichtingen wordt niet langer opgevraagd. Het aantal stappen in de correspondentie tussen de administratie en de landbouwers is sterk verminderd en de procedures voor de akkerbouwmaatregelen zijn zoveel als mogelijk gelijklopend gehouden om misverstanden en vergissingen te vermijden. Een eerste aanzet tot het automatiseren van de dossieropvolging is reeds gegeven.

In de context van de nieuwe VLIF-reglementering is het zeer gedetailleerd bedrijfsverbeteringsplan vervangen door een eenvoudiger bedrijfsplan. Dat eenvoudiger plan zal relevantere informatie bevatten, maar vergt minder werk van de boer.

In verband met de landbouwvorming is in het midden van 2001 een informatiseringsproject gestart, zodat de vormingscentra op geïnformatiseerde wijze hun subsidieaanvragen kunnen indienen. De administratie kan die dossiers elektronisch opvolgen en beheren. Dat heeft een zeer klantvriendelijke behandeling van het dossier tot gevolg.

Bij het zoeken naar initiatieven voor vereenvoudiging in de landbouw, werden we geconfronteerd met het feit dat we weinig konden doen toen de bevoegdheden nog gescheiden waren. Er werden immers gegevens opgevraagd op federaal niveau en op Vlaams niveau. Nu valt alles onder één bevoegdheid en dat geeft mogelijkheden.

Er zijn natuurlijk ook initiatieven voor 2002. De eindrapporten die naar aanleiding van het project Administratieve Vereenvoudiging in 2001 werden opgesteld, kunnen worden gebruikt als basis voor

het verder uitwerken van de administratieve vereenvoudiging. Voor 2002 zijn drie prioriteiten vastgelegd.

In de context van de eerste fase van het project Administratieve Vereenvoudiging werd vastgesteld dat de definities en de begrippen die de verschillende administraties gebruiken, sterk van elkaar verschillen. Deze verschillen zijn zeer belangrijk als het gaat om het identificeren van de bedrijven. De verschillende terminologieën en de verschillende definities hebben soms tot gevolg dat bepaalde systemen niet in elkaar kunnen worden geschoven. De verschillen leveren ook problemen op wanneer er wordt gesproken over entiteit, productie-eenheid, inrichting en dergelijke.

De eerste prioriteit is de juridische afstemming van de verschillende administraties op elkaar. Die afstemming zal worden getoetst aan de voorstellen voor een centraal bedrijvenbestand. Er moet zeker voor een deel een link worden gemaakt met de kruispuntbank voor ondernemingen.

De tweede prioriteit heeft betrekking op de perceelaangifte door de landbouwer. Dat is nu een arbeidsintensieve taak voor de landbouwer en voor de administraties. Die aangifte moet nu op twee niveaus gebeuren. Als de landbouwer slechts eenmaal een perceelaangifte moet doen, is dat al een belangrijke administratieve vereenvoudiging. Het grote probleem is dat een perceel in de mestwetgeving anders is omschreven dan door DG3. Dat is normaal, want DG3 is enkel geïnteresseerd in waar gewassen worden gekweekt waarvoor een premie kan worden verkregen. In de context van de mestwetgeving zijn andere gegevens nodig. Men moet immers weten waar de mest vandaan komt en waar de mest naartoe gaat. Er zijn al boeiende discussies geweest, maar een afstemming is in deze context dus zeer moeilijk te realiseren.

De perceelregistratie voor 2002 is bij de verschillende diensten reeds aan de gang. In 2002 zal de afstemming dus niet te realiseren zijn. Nu worden de voorbereidingen getroffen om de verschillende grafische systemen te laten samensmelten tot een geïntegreerd systeem dat in 2003 de vorm van een pilootproject zal krijgen. Ik hoop over zes maanden al iets meer te kunnen zeggen over de perceelaangifte.

Een derde cruciaal punt is de meervoudige registratie van de dierenaantallen. In het geïntegreerd Vlaams aangifteformulier VLM-VMM werd reeds een eerste vereenvoudiging doorgevoerd. Door het afstemmen van de reeds beschikbare Sanitel-gege-

Dua

vens op de aangiften die door landbouwers moeten worden ingediend, kan een verdere administratieve vereenvoudiging worden gerealiseerd.

In 2002 wordt een aantal parallelle vereenvoudigingen opgestart binnen de diensten zelf, met als doel de gegevensstroom tussen de landbouwer en de administratie te stroomlijnen. Het gaat onder andere om de vereenvoudiging van de registratie voor milieumaatregelen in de context van het POP, om onderzoek naar vereenvoudiging van de NIS-telling, om de uitbouw van een informatief landbouwloket en om de verdere vereenvoudiging in de context van de GLB-premieaanvragen.

Beleidsmatig zijn de beslissingen in verband met het beter bestuurlijk beleid en het regionaliseren van bepaalde federale diensten natuurlijk kritische succesfactoren om uiteindelijk tot een uniek landbouwloket te komen. De belangrijkste doelstelling in 2002 is alleszins om de voorwaarden die nodig zijn voor het realiseren van de verdere administratieve vereenvoudiging, effectief te creëren. Bij de begrotingscontrole hebben we bijkomende middelen en personeel gevraagd om de administratieve vereenvoudiging te kunnen doorvoeren. Er is ook een stuurgroep waarin de landbouworganisaties zijn vertegenwoordigd. Er zijn op verschillende niveaus ook ambtelijke werkgroepen actief. We kunnen altijd delegaties van die werkgroepen in het parlement horen. Ze kunnen het dan hebben over de moeilijkheden die komen kijken bij het op elkaar afstemmen van twee verschillende informatiesystemen.

Mijn eerste prioriteit is ervoor te zorgen dat de uitbetalingen van premies aan de landbouwers niet in het gedrang komen. Ondertussen moeten we zorgen voor voldoende personeel om de verdere vereenvoudiging voor te bereiden. Ik hoop dat we in 2003 concrete resultaten kunnen voorleggen naar aanleiding van het pilootproject. We hebben toch al een aantal administratieve vereenvoudigingen doorgevoerd. Ik hoop dat we naar aanleiding van de discussie over het mestdecreet nog een aantal vereenvoudigingen zullen kunnen doorvoeren.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik denk dat het antwoord duidelijk maakt hoe broodnodig de administratieve vereenvoudiging wel is. Alles is zeer ingewikkeld en administratief-technisch.

Ik denk dat we zeker op die weg verder moeten gaan. Het is gemakkelijk om daarover te spreken, maar het is inderdaad ook echt wel 'broodnodig' – om in de termen van de sector te blijven.

Mevrouw de minister, u zegt dat er een juridische afstelling moet gebeuren tussen de verschillende administraties, zij het gewezen federale en regionale administraties, bijvoorbeeld entiteit, bedrijf, productie-eenheid en perceel. Moeten daarvoor ook geen decretale initiatieven worden genomen ? Die administraties kunnen immers wel afspreken, maar we zijn gebonden aan artikel 2 van de meeste decreten, waarin de definities naar voren komen. U hebt dat trouwens al aangehaald wanneer het mestdecreet herbekeken zal worden.

Mevrouw de minister, u zegt ook dat u bijkomend personeel hebt gevraagd bij de begrotingscontrole 2002. Vragen kan natuurlijk altijd, maar krijgen is nog iets anders. Is dat bijkomend personeel al toegezegd ?

Minister Vera Dua : Dat is toegezegd. Of beter gezegd, dat zit in het hele pakket dat te maken heeft met de overdracht van de bevoegdheden van het federale naar het Vlaamse niveau. Daarbij was één begrotingsartikel daarvoor voorzien. We hebben onze voorstellen ingediend, waaronder ook dit. Men is nu nog aan het bekijken wanneer dit zal worden opgesplitst naar de verschillende begrotingsartikels, maar het is in elk geval toegezegd door de minister van Begroting.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik deel de mening van de minister. Bedrijven mogen niet het slachtoffer zijn van het overdragen van federale bevoegdheden naar Vlaanderen. We hebben dat ook bij de begrotingsbesprekingen zeer duidelijk gesteld. Daar zijn we het met onze fractie dus volledig mee eens.

Als men mij vraagt wat het belangrijkste kenmerk is van de administratieve vereenvoudiging van dit proces, dan moet ik zeggen dat dit tergend traag gaat. De minister-president had het aangekondigd tegen 1 december 2001. We zijn nu bijna 1 mei 2002. Het is nog altijd niet volledig in werking. We blijven vragende partij dat het proces sneller zou gaan, maar met de nodige kwaliteitsvereisten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de omzetting van een Europese Verordening en Richtsnoer inzake visserij

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vanleenhove tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de omzetting van een Europese Verordening en Richtsnoer inzake visserij.

De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mevrouw de minister, het is u zeker niet onbekend dat overheidssubsidies gewoonweg onontbeerlijk zijn voor de Vlaamse visserijsector om een rendabele werking uit te bouwen. De Vlaamse visserijsector neemt binnen het geheel van de Vlaamse economie uiteraard maar een miniem aandeel in, maar voor heel wat families aan de kust is deze sector toch bijzonder belangrijk.

Toch moeten we vaststellen dat de Europese verordening 2792/99 ‘tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen en voorwaarden voor de structurele acties van de Gemeenschap in de visserijsector’ en ook de richtsnoeren C-19/05 ‘voor het onderzoek van de steunmaatregelen van de staten in de visserij- en aquacultuursector’ nog altijd niet in een interne regelgeving werden omgezet.

Mevrouw de minister, ik laat me vertellen dat dit niet alleen impliceert dat op vandaag geen enkel dossier nog administratief kan worden behandeld en wordt behandeld, maar ook dat zelfs geen subsidies meer kunnen worden toegekend. Daarom had ik graag van u vernomen waarom die genoemde omzetting in interne regelgeving nog altijd niet is gebeurd en of – en desgevallend wanneer – u als minister dringend de noodzakelijke besluiten zult nemen. De tijd dringt. Ik acht het gewoon ondenkbaar dat het niet omzetten in interne regelgeving een bewuste strategie zou zijn, om op die wijze over te gaan tot een koude sanering van de visserijvloot.

Overigens lees ik in een persbericht van federaal minister Aelvoet dat u toch samen met haar een nieuw plan uitwerkt voor de kust vissers, waardoor die niet alleen een nieuw toekomstperspectief krijgen, maar vooral ook de garantie krijgen op een exclusieve viszone voor dit visserssegment. Dit is een persbericht naar aanleiding van de problematiek van de windmolens.

Mevrouw de minister, aan de ene kant zien we een bedreiging voor de visserijsector. Aan de andere kant zie ik hier in dit persbericht een hoopgevend signaal. Is het correct wat in dat persbericht staat ? Wanneer zult u overgaan tot omzetting in de interne regelgeving van deze Europese verordening en van deze Europese richtsnoeren ?

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, alleen al uit warme sympathie voor de sector wil ik me aansluiten bij deze vraag om uitleg. Het is trouwens de eerste keer dat ik hoor spreken over een koude sanering. Ik vind dat een verschrikkelijke benadering.

Ik heb me enigszins gestoord aan de eerste zin van de vraagstelling. Het is natuurlijk zo dat overheids-subsidies onontbeerlijk zijn. Als men het echter stelt zonder wat erbij komt kijken, dan is het natuurlijk een benadering die ingaat tegen ons normaal denken over economisch handelen. Die subsidies – en dus ook de tegemoetkoming aan de vraagstellingen – zijn enkel nodig omdat men in het andere geval voor die concurrentievervalsing staat : de ene wel en de andere niet. Als kleine visserijstaat is Vlaanderen daar uiteraard zeer gevoelig voor. In die zin sluit ik me aan bij de vraagstelling.

Mevrouw de minister, er is hier zojuist ook verwezen naar de kwestie van de windmolens. Blijkbaar komt daar heel wat verzet tegen. Er is de vraag naar de compensaties. Een van de belangrijkste partners in de regering stelt dusdanige alternatieven voor dat we de indruk hebben dat er helemaal niets meer van komt, en alleszins niet voor de verkiezingen. Dit zal in ieder geval de mogelijkheid op het tekort aan subsidies niet compenseren. Ik luister dan ook met aandacht naar uw antwoord op deze vraag om uitleg.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn antwoord zal vrij kort zijn. De aangehaalde problematiek is me uiteraard bekend.

De bestaande FIVA-regelgeving tot subsidiëring van rederijen en aquicultuurbedrijven is compatibel met de richtsnoeren voor het onderzoek van de steunmaatregelen van de staten in de visserij- en aquacultuursector. Een wijziging van de FIVA-regelgeving dringt zich dus niet echt op vanuit deze context. Dit neemt echter niet weg dat een verhoging van de FIVA-steun overeenkomstig de moge-

Dua

lijkheden van de verordening 2792/99 in voorbereiding is, gezien ook mijn bezorgdheid voor een rendabele visserijsector.

We moeten in dit verband werken binnen de grenzen van de verhoogde steunmogelijkheden. U weet dat deze zeer beperkt zijn. Ook op Europees vlak is men daarover volop de discussie aan het voeren. Aan de ene kant wil men een beperking van de vangsten, maar aan de andere kant zit men nog met uitgebreide subsidiëeringsmogelijkheden. Vanuit de Commissie zal men dus hoe langer hoe meer grenzen stellen aan die subsidiëring en zich veeleer richten op de afbouw en eventueel op de veiligheidsinvesteringen.

Binnen de grenzen van wat Europees gezien mogelijk is, hebben we in dit besluit een voorstel uitgewerkt om een ecobonus te geven voor ecologisch georiënteerde investeringen. Ook op economisch vlak zijn zulke investeringen trouwens vaak een betere zaak. De verschillende ontwerpen van besluit liggen op dit moment voor akkoord bij de minister van Begroting. Daarna zullen ze worden voorgelegd aan de regering, met het oog op een principiële beslissing. We willen de voorstellen ook voorleggen aan het Vlaams Visserijcomité, dat nu definitief is samengesteld, zodat we ook een advies krijgen van de sector.

In tegenstelling tot wat u wellicht dacht, zullen de resterende dossiers van 2001 volgens de huidige FIVA-regelgeving worden afgehandeld, op basis van een administratief onderzoek, waarna ze bij mij terechtkomen. Er zijn evenwel nog niet zoveel dossiers. Bij de oprichting van het FIVA was er een golf van investeringsdossiers. Daarna is het wat stilgevallen. Het tempo van investeringen is in de sector niet erg hoog. De dossiers kunnen perfect volgens de geldende regelgeving worden afgehandeld, en zijn niet onderhevig aan de wijziging.

Momenteel onderzoeken de diensten de mogelijkheid om het verbod op het vissen op tong in de driemijlszone uit te breiden. We zullen daarover ook overleggen met de sector, zodat we iets kunnen doen voor de kustvisserij. We moeten er immers voor zorgen dat heel de sector ermee kan leven. Daarover wordt nu onderhandeld.

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het stelt me ge-

rust, omdat de investeringen waarvoor dossiers zijn ingediend nog zullen kunnen worden gesubsidieerd, en omdat er ook werk wordt gemaakt van een toekomstige regeling.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de subsidies vanwege het Financiële Instrument ter Oriëntatie van de Visserij (FIOV)

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vanleenhove tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de subsidies vanwege het Financiële Instrument ter Oriëntatie van de Visserij (FIOV).

De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ons buurland Nederland krijgt tot het jaar 2006, 32 miljoen euro Europese FIOV-subsidie, op voorwaarde dat de Nederlandse regering nog eens hetzelfde bedrag bijlegt. Dat kan gebeuren door middel van eigen financiering, met privé-sponsoring, of uit nog andere bronnen. Het Nederlandse programma werd door de Europese Commissie goedgekeurd en voorziet jaarlijks in meer dan 13 miljoen euro ter compensatie van de veranderde marktomstandigheden als gevolg van de gestegen olieprijs, het zogenaamde brandstofakkoord. Nederland trok ook bijna 8 miljoen euro uit voor stilligsschema's in toepassing van de herstelmaatregelen voor de kabeljauwstand.

Hoeveel FIOV-steun ontvangt ons land, en hoe is de cofinanciering hier geregeld ? Is het Belgisch of Vlaams programmadocument reeds goedgekeurd, en wat houdt het precies in ? Hoe wordt dit publiek gemaakt ? Ik vernam dat dit nog vrij onbekend is.

Bestaat er ook voor de Vlaamse reders een regeling ter compensatie van de gestegen brandstofprijzen zoals in Nederland ? Zo ja, waaruit bestaat die compensatie dan precies ? Zo neen, dan stelt zich een probleem. Het evenwicht tussen Nederlandse en Vlaamse exploitatiekosten staat op de helling. Hoe herstelt u dat, en hoe vermijdt u de verdere

Vanleenhove

uitvlagging van onze vloot ? In visserijkringen is dit een heel belangrijk probleem.

Voorziet u ook in 2002 en de volgende jaren in stilligpremies voor reders en bemanning ?

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, nu het FIOV ook een ecobonus bevat, vinden we het ook heel belangrijk dat de steun naar alternatieve en ecologische initiatieven gaat. Het is belangrijk dat projecten die de duurzame visserij stimuleren, kansen krijgen en steun ontvangen.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, België heeft voor de periode 2000-2006 voorzien in 35,3 miljoen euro aan FIOV-steun. Het aandeel van Vlaanderen daarin is 95 percent, wat normaal is. De Vlaamse cofinanciering gebeurt via diverse bestaande bronnen afhankelijk van de aard van de verschillende maatregelen.

Belangrijke bronnen in de begroting van mijn departement zijn het FIVA en diverse ad hoc begrotingsartikelen, terwijl voor bijvoorbeeld de visverwerkende industrie ook de fondsen van Economische Expansie worden aangewend, naast uiteraard de gemeentelijke trekkingsrechten voor de gemeentebedrijven.

Het Belgisch programmeringsdocument werd goedgekeurd op 21 december 2000. De zwaartepunten van de steun zijn de volgende vier pijlers : vernieuwing en modernisering van de vissersvloot ; bescherming en ontwikkeling van de levende rijkdommen van de zee, aquicultuur, uitrusting van vissershavens, verwerking en afzet, en binnenvisserij ; allerlei maatregelen van sociaal-economische aard ; en technische bijstand. Het programma werd opgesteld met de medewerking van alle actoren uit de sector en werd besproken met de sociale partners. Het is verkrijgbaar bij de Dienst Visserij te Oostende en bij de ALT te Brussel, die de coördinatie deed. Het is ook op het internet beschikbaar.

Daarnaast werd in juni van vorig jaar, na goedkeuring van het programmacomplement en de selectiecriteria, zowel in de pers als in het Staatsblad een oproep gelanceerd tot het indienen van dossiers. Een nieuwe oproep zal binnenkort volgen.

Het zou me verwonderen dat Nederland al een definitieve goedkeuring zou hebben van de regeling voor de compensatie van de stijging van de brandstofprijzen. We hadden een regeling uitgewerkt ter compensatie van de brandstofprijzen om de exploitatiekosten in de hand te kunnen houden. In september 2000 werd een regeling uitgewerkt, in overleg met toenmalig minister Gabriëls, voor overbruggingskredieten voor Vlaamse rederijen. We hebben dat, zoals verplicht is, aangemeld bij de Commissie, die het evenwel negatief beoordeelde. Dat oordeel werd ook gepubliceerd in het Europees Publicatieblad.

In zijn zitting van 25 maart keurde de federale ministerraad het principe van de forfaitaire bedrijfsvoorheffing ten gunste van de zeevisserijsector goed. Die maatregel sluit daar enigszins bij aan. Er wordt inmiddels getracht ook op andere manieren maximale steun te geven aan de sector, onder andere door hervorming van de FIVA-regelgeving, met een verhoging van de plafonds en de invoering van een ecobonus.

De uitvlagging naar Nederland wordt tegengegaan door de kansen die aan jongeren worden geboden in de FIVA-regelgeving en de daaraan verbonden voorwaarden, evenals door de regelgeving op de zogenaamde economische band, die inhoudt dat altijd wordt nagegaan in hoeverre er een effectieve band is tussen de schepen en het thuisland.

De stilligregeling werd in 2001 voor reders en bemanning ingepast in het Europese herstelplan voor kabeljauw in de Noordzee. Die regeling liep van 14 februari tot 30 april 2001. In die periode werd er een verplichte Belgische stilligregeling van 20 dagen ingesteld. In 2002 werd door de Europese Commissie niet meer voorzien in zo'n herstelplan. Bijgevolg werd voor 2002 ook geen stilligregeling op Belgisch vlak uitgewerkt, temeer omdat ze in 2001 mee werd gefinancierd werd door Europa.

Voor de volgende jaren wordt een meer globale Europese reglementering uitgewerkt. Eventuele stilligregelingen zullen afhangen van de nog te nemen beslissingen op Europees vlak. Ook de Commissie heeft voor volgend jaar een diepgaand debat aangekondigd over de toekomst van het gemeenschappelijk visserijbeleid. In de laatste ministerraden voor het kerstreces hebben we nog de oude werkwijze toegepast. Alle landen zijn immers vragende partij voor het volhouden van de steun. Het is me echter opgevallen dat de Commissie steeds meer druk uitoefent om structurele maatregelen te nemen voor de bescherming van de visbe-

Dua

standen. Ik verwacht dus dit jaar een fundamenteel debat.

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het antwoord was heel uitgebreid en erg verhelderend. Ik vind het positief dat meer wordt gewerkt aan structurele maatregelen die in heel Europa gelden, want die zullen de concurrentievervalsing in de sector bemoeilijken.

Heb ik u goed begrepen dat u het over 35,3 miljoen euro had voor heel België ?

Minister Vera Dua : Inderdaad, en daarvan is 33,5 miljoen euro bestemd voor Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mevrouw de minister, naast de middelen van het FIOV, zijn er nog twee mogelijke Europese subsidiebronnen. Via het doelstelling-II-gebied voor de hele kust ontvangen we 1 miljard frank. Daarnaast zijn er de Interreg-projecten. Bij de bestudering van de mogelijkheden is het van groot belang om na te gaan wat via die twee bronnen kan worden gedaan die niet alleen visserijgebonden zijn. Ik vraag u om er ook aandacht aan te besteden, want ze beslaan niet alleen het toerisme.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.50 uur.*
